

Úžasná pravda

- *mluví* **Dan Mohler**

Dan Mohler - Awesome Truth - LCF 3.9. 2009

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **04**) © 2015 nove-stvoreni.cz

[Licence](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/): Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International
Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní

Dan Mohler - Úžasná pravda - LCF 3.9.2009

Zažíváme skvělý čas s Evangeliiem. Poslední dobou vidíme spoustu skvělých věcí. Nedávno jsem se vrátil na místo, kde jsem byl před nějakou dobou a je to skvělé, protože se tam předtím modlíte za lidi a pak se vrátíte. Takže jsem tam a běží ke mně jedna žena, úplně nadšená a pevně mě obejmě. Říkám jí "Moje dobroto :) Ty jsi znovuzrozená" a ona "Ano" a říká "Díky, díky, díky, myslím díky Ježíši, díky Ježíši, ale díky tobě..." Říkám "Ok, co se děje?". Ona řekla "Vzpomínáš si na mě?" Říkám "Vzpomínám, ale je tolik lidí, za které se modlíme, co to bylo?" Ona řekla "Vzpomínáš si, jak když jsem ti říkala svůj psychický stav, tak jsi opravdu agresivně vzal moji hlavu do rukou a řekl jsi mi "Ty nejsi maniodepresivní psychóza, ty jsi dítě Živého Boha".. " Říkám "Ano, vzpomínám si na tebe".

Ona tím procházela tak dlouho, že se to stalo její identitou. Jste v tom tak dlouho.. Ne že by to nebylo "skutečné", ne že by to neprožívala, ale stane se to "kým jste". A to není kdo ona je. A ona říká jsem taková a taková. Měla bipolární afektivní poruchu a schizofrenii. Brala těžké prášky na psychiku. Přišla ke mně a na těch lidech to poznáte, můžete to vidět v jejich pohledu, na jejich obličejích.. Víte, tyhle věci ničí lidský život. Schizofrenie, maniodepresivní psychóza - jak vypadá den takového člověka? Krmíte se množstvím prášků, které mají ovlivnit vaše emoce a psychický život. Stačí jedna modlitba a nebyla to jen modlitba víry, ale byla to doslova modlitba autority, pokud rozumíte tomu, co říkám. Ježíš zaplatil cenu za obnovení člověka a vy tomu musíte ve svém srdci věřit. Budu teď mluvit bez obalu. Ti z vás, kdo jste zde "na návštěvě", tak se nepohoršete a neurazte se.

Pokud si neustanovíte/neupevníte ve svém srdci, že Ježíš zaplatil cenu za obnovení člověka, tak se s touto věcí budete do smrti prát a neprožijete s Bohem větší věci, a přistihnete se, že diskutujete a diskutujete s lidmi, kteří vidí Boží slávu každý den. Nebuďte v tom uvěznění. Žeňme se za Ním. Nehledejme věci proti Bohu, vydejme se Mu a věřme, že On přišel pro vykoupení lidstva.

Církev se může stát tak převrácenou, že pokud se modlíte za nemocné, tak je to ďábel, kdo uzdravuje, a Bůh je ten, kdo dává lidem nemoci. V církvích jsou lidé, kteří věří tomu "No víš, ďábel uzdravuje a Bůh dovoluje rakovinu". A mají to úplně převrácené, kdy ďábel je ten, kdo uzdravuje a Bůh je činí nemocnými. Buďte s tím velice opatrní, nebo to neskončí pěkně - pokud nezůstanete ve Slově. Ježíš zaplatil cenu za vykoupení lidstva. Římanům 4 říká, že Jeho vzkříšení je pro naše ospravedlnění. Slovo ospravedlnění doslova znamená "spravedlivý, jako kdybyste nikdy nezhrěšili". Takže pokud se na mě pohlíží jako na toho, který nikdy nezhrěšil, jak mohu být souzen za hřích? Jak mě může pád člověka ovlivnit? - Když zákon ducha života v Kristu Ježíši mě učinil svobodným od zákona hříchu a smrti? Bůh proklel hřích v těle a hřích nade mnou nemá žádnou moc. Takže Bůh zničil hřích a jeho moc nad našimi životy, když vzkřísil Krista z mrtvých. Musíte si to usadit/upevnit/vypořádat se s tím ve svém srdci. Protože já vidím tolik zázraků, prožívám nejlepší čas svého života. Poslouchejte, když se vracím na místa, kde jsem byl, tak lidé ke mně běží a sdílí se o Boží slávě.

Zde byla ta žena, s tou schizofrenií, na práškách, maniodepresivní psychóza, její život je uvězněn, je v zajetí. Přiběhne ke mně úplně normální, obejmě mě a říká "Když jsi zde naposledy byl, tak jsi mě vzal za hlavu, podíval ses mi do očí a řekl mi: Nejsi maniodepresivní psychóza, jsi dítě Živého Boha" a říká, že když jsem to řekl, tak na ni přišla Boží přítomnost a její mysl se srovnala a říká, že mohla doslova cítit autoritu nebe, která na ni přišla, jak jsem nad ní začal proklamovat uzdravení. Ona šla ke svému doktorovi a byla tak změněná, že během dvou měsíců - doktor vás jen tak nenechá, ale během dvou měsíců jí přestal dávat veškeré prášky a ona teď již měsíce žádné nepoužívala, úplně normální, úplně svobodná, úplně čistá.

Přiběhne další žena a stiskne mě a říká "Díky, díky, díky". Všichni říkají obdobnou věc "Díky, díky, díky, díky Ježíši, díky Ježíši, ale díky za Ježíše" - ok, rozumím co tím chcete říct. Pointa je

v tom, že tito lidé žijí s problémem a čekají na Evangelium. Nečekají na diskutování, proč On je neuzdraví, proč se to možná nestane... Čekají na dokonané dílo Kristovo, čekají na Království, aby přišlo do jejich situace a byli svobodní. Čekají na tebe a na mě, kdo máme obecenství s Bohem v moci Jeho jména. Na to čekají. Nečekají na další hodinu teologie, nečekají na další debatu, zda Bůh uzdraví, nebo ne. Čekají na lidi, kteří znají svého Boha, aby činili velké skutky. Opravdu, čekají na lidi, kteří žijí v intimě a společenství s Ježíšem, kdy víra se projevuje/pracuje skrze Lásku, ve které chodí a najednou Láska přemáhá vše.

Takže ona přijde a říká "Vzpomínáš si na mě?" Říkám "Zajisté". Přišla dopředu, když jsem dal výzvu a řekl "pokud jste do svého života zatáhli nějakou nemoc skrze hřích a máte teď nemoc v krvi, kvůli hříchu..", řekl jsem "je zde někdo, kdo má hepatitidu" a ona přiběhla dopředu. Bývala narkomanka a píchala si drogy infikovanými jehlami a měla hepatitidu. Přiběhla dopředu a modlili jsme se. Necítím vždy nějaké pocity, ale věděl jsem, že Boží oheň bude hořet v její krvi. Nepotřebuji cítit věci, nekážu manifestace a projevy, protože naneštěstí si lidé myslí, že pokud necítí oheň ve své krvi, tak nejsou uzdraveni. Mě nezajímá, co cítíte, nebo necítíte, Ježíš je Pán a otřese vaším světem/životem, slyšíte? Cítíte nebo necítíte, to pro mě nic neznamená. Je skvělé cítit, ale já nepotřebuji nic cítit, Ježíš je prostě Pán. Rozumíte? Takže se nenechte držet v nějakých pocitových věcech. Mně nevadí, když se Bůh dotýká a cítíte to, ale žijete vírou. - Protože i když nic necítíte, abyste věděli, že "Bůh je". "Pokud někdo přichází k Bohu, musí prvně věřit, že Bůh je."

Problém je, že pokud slyšíte někoho mluvit, jako teď mluvím, tak se nám vybaví všechny ty "nezodpovězené" modlitby a lidé, které jsme ztratili, kteří zemřeli a podobně. A to souvisí s tím, že rosteme. Pokud dovolíme všem těm zraněním a nešťastným událostem a věcem, kterým nerozumíme - pokud jim dovolíme určovat naše srdce a to, čemu věříme, pak zůstaneme zmatení, bezmocní a budeme v porážce. Potřebujeme, aby nás ty ztráty motivovaly k Němu, protože existuje místo vítězství, je místo, kdy všichni, kterých se dotkneme, dostanou Boží Království. Je místo, kdy se dostaneme z naší hlavy do srdce a budeme žít z Pravdy a Pravda nás osvobodí. Pokud začneme diskutovat/pochybovat o pravdě kvůli našim zkušenostem nebo nedostatku zkušeností, potom vnášíme rozpor do Království. - A budeme se modlit pouze pro to, že máme potřebu, a budeme doufat v průlom a snížíme tuto Knihu [Bibli] na knihu principů, které aplikujeme doufaje ve výsledek, na místo vztahu důvěrnosti/intimnosti a jednoty a víry přicházející skrze Lásku. Obnovit/uzdravit lidi je tak moc Boží vůle, že o tom nemám nejmenších pochyb.

Takže dopředu přišla ta žena a já jsem se na ni podíval a řekl jsem "Drahá, jsi úplně uzdravená z hepatitidy, běž k doktorovi nechat si udělat testy, protože ti říkám, že jsi uzdravena a hepatitida není v tvé krvi." To jsou celkem silná slova když kážete, raději mějte pravdu. Ona si nechala udělat test a ani jedna stopa po hepatitidě v její krvi nebyla. Ani nedokázali zjistit, že ji měla.. Není to skvělé? Ona přiběhla a skákala a říkala mi celý příběh. Jak je to možné? Protože ona si přeje, aby ty drogy nikdy nebrala a Bůh zná její dilema. Žal/lítost vás bude užírat a povede ke smrti ve vaší duši, vy se nemůžete vrátit a cokoliv změnit, ale vaše srdce se může změnit, vy se můžete změnit. Nemůžete změnit, co jste udělali, kde jste byli, ale vy se můžete změnit. A když se vy změníte, pak to, co jste udělali a kde jste byli, je úplně nepodstatné a odstraněné - to je moc pokání. Vy se změníte a hříchy jsou odpuštěny - potom také účinek/následek a moc hříchu, jakékoliv poznamenání hříchem, musí být zničeno stejným milosrdenstvím, které vítězí nad soudem, protože tělo a krev Ježíše je dostatečné. Co když tomu opravdu věřím a hepatitida se sklání před pravdou? Viděl jsem odejít tucty hepatitid. Jsem si tak jistý, že musí odejít. Říkám vám, že pokud jste dnes zde a jste znovuzrození a máte "zármutek, který je podle Boha" ohledně své minulosti a máte něco takového ve své krvi, tak potom přijďte, zaklepejte mi na rameno, řekněte "já to mám, potřebuji modlitbu" a já vám říkám, že ta věc se skloní, co vy na to? Protože Ježíš je Pán.

Máme v Těle tolik učení a já také hodně učím - ale doufám, že učím vztah, důvěrnost/intimnost. Kdykoliv učíte, podstupujete riziko, že to obrátíte na principy, podle kterých žijete. Ale to není to, co

Bůh chce. Bible není kniha předpisů/receptů, které aplikujeme, abychom vyřešili potřebu/problém. To je neosobní. Jak vypadá, že je to neosobní? Něco jako papír s vyznáními, modlit se co Bible říká, abyste něco změnili a přitom neznali Jeho Lásku a nežili z místa, že Bůh vás miluje. Můžete to zredukovat na džina v láhvi, nebo "abrakadabra" - najednou citujete Písma, která se týkají vašeho problému a doufáte, že se váš problém změní/vyřeší, kvůli tomu, co Bůh řekl - takto se to hodně učí. To je ale velmi neosobní a může vás to vystavit zklamání a může to ve vaší mysli dát Boha k soudu "kde jsi byl, proč jsi nic neudělal, proč jsi neodpověděl na moje modlitby?" - A najednou [to, jak jde] lidský život napadá to, jaký Bůh je, a pochybuje o Bohu, který je úžasný a nezměrný ve své moudrosti a je bezchybný. On nemůže udělat chybu, nikdy v soudu s Ním nevyhrajete. On je úžasný, ok?

Není podivuhodné, jak nám lidské myšlení natolik začne dávat smysl a lidský názor si je tak sebejistý, že dokáže najít chybu na Bohu - pokud žijete ze své hlavy? Lidé říkají "Pokud by mě Bůh miloval, tak proč zemřela moje teta, za kterou jsme se modlili a modlili..." - a napadáme Boží Lásku kvůli smrti tety. To není správná otázka, ale tato "Pokud by tě Bůh nemiloval, proč by poslal svého Syna?" Takže jsou věci, ve kterých potřebujeme růst a přestat napadat Boha. Bible není kouzelná kniha, není to jako dárkový poukaz, není to jako "aplikuj toto a získáš tohle". - Takto často učíme evangelium v mnoha kruzích. Dáme si všechna ta velká zaslíbení na lednici a potom je v krizi začneme prohlašovat. - Můžete to dělat a vůbec přitom nemusíte vědět, že jste milováni Bohem. Není to kniha principů, není to jak mít své potřeby naplněné.

Ty zaslíbení a principy jsou pro to, abyste se stali účastníky Jeho Božské přirozenosti. Je to pro to, abyste porozuměli, co On vykonal, když zemřel a zase vstal. - Není to nějaký velikonoční příběh, není to proto, abychom plakali, když On visí na kříži, naopak to má být jako "Moje dobrota, můj život je stvořen, abych byl jedno s Ním". - To proto zemřel a stal se, kým jsem byl já, abych se já mohl stát kým je On - "tj. syn". On byl učiněn hříchem - to jsme byli my a On to vzal na sebe. Byli jsme ukřižováni s Kristem, když On zemřel a když vstal z mrtvých, my jsme vstali spolu s Ním. Prvorozený z mnoha - takže co je On? Syn. Co to dělá z nás? Syny a dcery. Rozumíte tomu? Takže nejsme hříšníci, jsme synové a dcery. Nebudíme se, abychom zkoušeli být křesťané. No tak, nevstávejte s tím, že se budete snažit žít křesťanský život - to je hrozné, to nedělejte. Vstaňte a buďte spravedliví před Bohem, díky krvi, díky oběti. Rozumíte? Lidi, je to tak skvělé.

Takže jsem na pikniku a přišla žena, která měla problém s krční páteří - chtěli čekat až do večera - přišli s tím "Budeš se večer modlit za nemocné?" Říkám "budeme se modlit za nemocné". Jak cestuji tak sloužíme tak, že do toho zapojíme církve, protože Bůh nás chce naučit, že On žije v nás. Není to naše nějaké pomazání, nebo obdarování, na základě kterého bychom dělali konference. Nejsme jako někdo, kdo má něco jedinečného od Boha a ostatní se shluknou kolem té osoby se svými potřebami a doufají, že budou uzdraveni. Takto nechcete žít svůj život. Díky Bohu, že můžete takovým způsobem přijmout uzdravení, ale mělo by vám jít o to znát Ho, mělo by vám jít o intimitu s Ním, o to, že s Ním chodíte každý svůj den, že se budete s tím, že jste milováni a je vám odpuštěno. Ok?

Gregu, jakým autem jsi sem přijel? "Jeep Cherokee". Ok, pokud bys si ho teď šel koupit do bazaru, zaplatil bys za něj milion? "Ne." Nezaplatil? Proč? Nestojí za to. Ale On za vás zaplatil krví Krista, musíte mít nějakou hodnotu. Potřebujete vidět, že na vaší hodnotě něco je. On zaplatil nejvyšší možnou cenu, aby vás vykoupil. Není to abyste dostali své jméno do nějaké malé knížečky a jednoho dne se octli v nebi. Bylo to pro to, aby se nebe mohlo vrátit do vás a opět jste mohli být synové a dcery a žít z perspektivy Božího Království. On neudělal to co udělal, jen abyste jednoho dne mohli jít do nebe a svůj život zde přitom žili jako "přežívání a peklo na zemi". Zemřel, aby dostal nebe zpět do vás. Zemřel, aby mně a tobě vrátil původní hodnotu. ON ví, co stvořil, když nás stvořil a stálo to tělo a krev, aby vykoupil tělo a krev. Greg by nezaplatil milion za svůj Jeep. Proč? Nestojí za to. Ale ON za mě zaplatil krví Ježíše! Wow. Buď je špatný podnikatel a nebo zná hodnotu mého

života. Haló!

Takto já přemýšlím, sedím na své posteli a přemýšlím o těchto věcech a říkám si "Wow" - můj život má hodnotu/cenu Krve. Pokud mám někde na Božím stole složku se svým hodnocením, tak tam stojí "Působivé". Proč? Protože mě stvořil ke svému obrazu se záměrem. Ale pokud svůj život uvidím jen skrze to, jak jsem žil a jak jsem nežil, potom budu velmi oklamán. Musím sebe vidět skrze to, co mě stvořil abych byl - a to je "syn", stvořil mě k tomu, abych byl naplněn Jeho Duchem a vyjadřoval Jeho Lásku, zjevoval Jeho Království. Když On poslal Ježíše a vzkřísil Ho z mrtvých, tak vykoupil zpět to, k čemu jsem byl určen, můj záměr, potenciální odkaz [který mám možnost zanechat]. On všechno ohledně mě vykoupil zpět a stálo Ho to Jeho Syna. Co říkáte na to, že se zřekneme všeho, co jsme byli, když jsme byli odděleni od Něj, abychom Ho mohli získat a žít?

Mám nejlepší čas svého života. Ta žena se zeptala "Budeš se večer modlit za nemocné?" || A já jsem si říkal, že nemusíme čekat až na večer, takže jsem za nimi šel a ptal jsem se, zda potřebují modlitbu a říkám "Ježíš je Pán právě teď". Nemusí hrát žádná hudba, není potřeba žádná atmosféra - atmosféra je v nás, je to že "prostě svítí zelená a vše je připravené". Nemusíte se modlit v jazycích, abyste se vybudovali, nemusíte citovat Písmo a podobně - pokud to děláte, tak to znamená, že žijete mimo zjevení Jeho Lásky a toho, kdo jste v Něm. Nezačněte si uvědomovat sebe a myslet "Nejsem dost vybudovaný, abych se mohl modlit za nemocné" - To nemyslíte vážně? Vy neuzdravujete nemocné, Království ve vás uzdravuje nemocné. Jen zůstaňte ve spojení s tím, že On je ve vás, že vás miluje a je to Jeho potěšení dát vám Království. Pokud se necháte zatáhnout do skutků, tak ustoupíte a moc toho v Božím Království neuděláte. Snadno si můžete vymluvit potenciál toho, kdo je On ve vás. Budete žít od náhody k náhodě, protože se budete vidět odděleně od Něj ve vás, a budete si myslet, že si to musíte nějak zasloužit. "Člověče, dneska jsem si ani ráno nečetl z Bible." - A najednou je z toho věc skutků a pokud někdy budete použiti Bohem ve smyslu uzdravení, pak si budete myslet, že to bylo kvůli tomu, co jste udělali vy, na místo toho, kdo je On. Je tam nástraha.

On uzdravuje protože je Pán a žije ve mně a dělá to rád. Nevymluvíte mi to, vidím to neustále. Takže jsme tyto dámy usadili a ptám se "máte se rády?" "Ano jsme sestry" - sestry v Pánu, ne v těle, ale nejlepší přátelé, jeli pět a půl hodiny, aby se dostali na toto setkání. - To na mě zapůsobilo a říkám si "tyto děvčata jsou hladová". Jedna má výrůstek na mozku a již vůbec nemůže zvednout levou ruku a tu s tou druhou udělá maximálně toto [ukazuje]. Její nohy jsou necitlivé, ruce jsou necitlivé a cítí, jak jí jde tělem tlak a bolest. To bylo skutečné - výrůstek na mozku. Měl jsem na tváři široký úsměv, tolik jsem cítil Boží Lásku. Sedli jsme si na velkou pohovku a říkám "Děvče, On tě tolik miluje." Říkám "My neaplikujeme zaslíbení a verše, budeme k té věci mluvit, protože Jeho Láska je úžasná". A sdílel jsem s nimi Lásku Otce k ní, cenu jakou zaplatil, aby vykoupil její život. Říkal jsem "Nemusíme citovat zaslíbení a Písma, tato věc se poddá autoritě Ježíšova jména." Říkám jí "Tyhle děvčata tě také milují, Ježíš tě miluje, jsi pro Boha úžasná, jsi pro Něj tolik vzácná..." V této chvíli již plakala. Řekl jsem "Děvčata obklopte ji." Obklopili jsme ji a modlili jsme se, tuším 30 - 40s jsme nad ní mluvili velmi obecné věci - "Otče děkujeme Ti za Tvoji lásku k Jo, Tvoje Láska je úžasná, dokázal jsi ji skrze Svého Syna, v autoritě Ježíšova jména výrůstku odejdi z jejího těla, tělo navrať se ke svému původnímu stavu, buď neurologicky obnovena, ve jménu Ježíše..." 30 - 40s, zní to pěkně jednoduše.

Tato žena má vyhlídky na ochrnutí všech končetin a potom smrt. Má možnost operace, ale je to šílené - poslouchejte, jak nemohoucí můžeme být, i když dnes již dokáží udělat spoustu věcí. -

Museli by čekat přibližně rok, aby vůbec jistili, co ta věc dělá, protože si nebyli jistí, tak museli z nějakého důvodu čekat, jak se to vyvine. Takže rok ztrácí svoje tělo. Jedna modlitba... Říkám jí: "Do toho drahá, zvedni ruku". Je to neopravitelné - nádor... A ona zvedne ruku a začne usedavě plakat. Byla úplně hotová, ani si to neumíte představit. Jak pláče, tak zvedá ruce a její kamarádky jsou také hotové, protože sledovali, jak chřadne. Ony plakaly, ale modlili se takto "Bože prosím, ať

je ... Bože... ". - V klidu..., není to vaše intenzita, nezpůsobí to vaše láska k ní, ani vaše touha, ale ta Jeho - je to Jeho dobré potěšení dát jí Království. Není to vaše běsnění a hlasité citování Písma. ON je úžasný. ON je Pán. Co to pro Něj je vzhledem k Jeho moci? Pokud dechl do hlíny a vyskočil člověk, tak to je jen jako "pff". My to potřebujeme uvidět a přestat tolik usilovat mít zodpovězené modlitby.

Často se snažíme aplikovat ty pravé principy, abychom získali průlom. - Já mám pro vás dobrou zprávu - "kámen je již odvalen, On se již prolomil a nebe je otevřené". Takže zde máme úplně uzdravenou paní - žádné nepohyblivé svaly, žádné stopy po nemoci, ani jedna známka nádoru na mozku. Dva dny jsem sledoval, jak tato dáma úplně normální, tančí, zvedá ruce a neustále pláče.

Její kamarádka měla něco s krční páteří (*fuse neck*). Říkám "Chris" jsi na řadě. Již plakala a věděla, co se bude dít. Boží láska tam byla tak přítomná, bylo to skvělé. Říkám pojďte děvčata, obklopte ji. Chris podívej se na mě - jsi tak vzácná pro Ježíše, On tě uzdraví, protože tě miluje, On za tebe zaplatil největší cenu, máš cenu Jeho krve, jsi Jeho holčička.. [Pláč] "Krků bud' zdravý, degenerace vyjdi teď, každá kost, každý obratel..." - A je úplně uzdravená, ani známka po problému. Toto je paradox pro lidi, kteří nevěří tomu, co říkám. Takže buď' d'ábel uzdravuje a používá si mě k uzdravení a nebo lžu a vymýšlím si to... Co se mnou teď uděláte? Možná ukřížujete? :D Ops. Viděl jsem to na vlastní oči - úplně uzdravená.

Takže zde máme Jo číslo 2 - i když pro Boha je číslo 1 :). Byli tam dvě Jo, Chris a Terri. Terri má něco se slzovodem (*tear ducts*), nemůže plakat, musí si neustále mazat oči a když v noci spí, tak se jí oči slepí a ráno je musí rozlepit a jsou krvavě červené a bolí - každé ráno. Říkala "poznám to, po dnešní noci". Ok.

Nakonec jsme se dostali - ne že by byla méně důležitá, ale prostě jsme šli popořadě. Modlili jsme se za Jo číslo 2 - osteoporóza, kulhání, nahnutá, nemohla chodit do vrchu, poškozené kyčle, které hodně bolely. Posadili jsme ji a její noha byla o pět centimetrů kratší. Jo číslo jedna již byla uzdravená a neustále nekontrolovatelně plakala. Řekl jsem jí "Podívej, nebudu ti říkat přenes se přes to, protože to se ti nikdy nepovede, ale potřebuji, abys mně pomohla. Chceš vidět, jak její noha vyroste v tvé ruce?" Řekla "ano". Řekl jsem "Dostane tě to ještě víc." Drží nohu své kamarádky a sleduje, jak roste a jediné, co plačky řekla bylo "Noho vyrost". To bylo všechno. Jo číslo 2 pláče, cítí, jak noha roste "Můj Bože..." Říkám Jo číslo 1 "Podívej se na její kyčle a přikaž jim, ať jsou zdravé a každá stopa po osteoporóze ať je pryč z jejího těla teď." Řekla to a ona se postavila a žádné kulhání, žádné sehnutí, vyběhla schody nahoru a dolů 10x. Přemožená a překvapená, ani stopa po bolesti, ani jedna známka osteoporózy. Úplně uzdravená.

Jak jsme se modlili za Terri - s těma slepenýma očima, tak přišla další den do "církve" a měli jsme uctivací shromáždění. Přiběhla dopředu, chválila a plakala a plakala a uctívala Ježíše. Říkám si "včera žádné slzy, dnes mnoho. Nejsm jaderný fyzik, ale myslím, že se něco stalo." Přijde ke mně a říká "Hádej co". Říkám "Myslím, že asi vím, uronila jsi tam celkem hodně slz." A ona pláče. Řekla "Vzbudila jsem se dnes ráno a moje oči se hned otevřeli, běžela jsem do koupelny, abych se podívala, a byli červené a já si pomyslela: ó jsou červené a nevím zda je to tím, že jsem se vzbudila a nebo... ale nejsou slepené". A řekla "Právě tehdy mi Pán řekl: Terri, drahá, já jsem tě uzdravil". A ona začala plakat a vynahradila si všechn ten čas, kdy nebyla schopná plakat. Plakala hodiny a plakala za 5 lidí a stále měla z čeho. Takže když Bůh uzdraví, tak to je zdravé. On udeřil do skály a vyšla z ní voda, tak myslím, že dokáže uzdravit i její slzné kanálky.

Takže to je prostě perspektiva Království. Je to porozumění, že Bůh nás miluje a to je důvod, proč Ježíš přišel. My máme takovou "křesťanskou" představu, že to udělal, abychom nějak jednoho dne šli do nebe a byli jedna šťastná rodina. No tak. Kde jsme to vůbec vzali? - Potom žijeme naše životy velice neosobně a On je ten velikán tam nahoře nebo něco podobného. - On je na obláčku a nebo někde v nebi. - To má být vtip? Ježíš říká, že žije v nás. Říká přijdu s Otcem a učiní si v nás

příbytek. Duch Svatý v nás bude přebývat. - Takže v nás žije Božství. Řeknete "Ježíš sedí po pravici a Bůh je na trůnu" - ano, ale jsou v nás. Proč? Protože Pán je Duch a kde je Pánův Duch, tam je svoboda. A skrze Božího Ducha dokáže reprezentovat úplnost toho, kdo On je. Takže mám v sobě Boha Otce, Boha Syna a mám v sobě Boha Ducha Svatého a líbí se mi to. Takže sázím, že můžu být smělý/jistý a aniž bych byl troufalý, tak mohu věřit Jeho lásce pro daného člověka a modlit se za něj a věřit, že Bůh udělá něco skvělého. Hádám, že tomu můžu věřit a ne být oklamán. Amen?

Toto je velká věc. Jan 14 nás učí, že v nás všichni žijí, že Boží trojice žije v nás. Moc jména Ježíš je mimořádná. Chci, abyste se se mnou zamysleli, jen vám cituji Písma. V Janovi 20 Ježíš říká "Jako Otec poslal mě, i já posílám vás". Řeknete "Ano, ale mluví k učedníkům, to byl jejich úkol." - Ne, v Matouši 28 říká "Běžte do všech národů, čiňte učedníky ze všech národů a uče je zachovávat všechno, co jsem vás naučil." Pokud jim řekl, aby kázali "Království je tady a uzdravovali nemocné", pak oni to učí nás. Neměli bychom to nechat skončit s jedenácti nebo dvanácti [učedníky]. Komu z vás je jasné, že dny zázraků neskončili se smrtí posledního z apoštolů? ON řekl "pokud budete věřit".

Běžte do Marka 16. Zní to jednoduše, ale někdo to potřebuje uvidět a Bůh tomu teď dává čas - aby toho dotyčného miloval a v nás něco utvrdil. Marek 16, rychle. :) Marek 16:8 A tak rychle vyšly ven a utekly od hrobu, neboť na ně přišel strach a úžas. A nikomu nic neřekly, protože se bály. 9 A když Ježíš vstal z mrtvých ráno v neděli, ukázal se nejdříve Marii Magdaléně, té, ze které vyhnal sedm démonů. 10 Ta šla a oznámila to těm, kdo bývali s ním a nyní truchlili a plakali. - Proč? Protože narazili na moc smrti - On zemřel a oni nemohli slyšet, že vstane. - Co On řekl bylo přebito tím, co viděli a cítili, byli pod mocí smrti. Takže i když jim řekl, že vstane, tak to nemohli pochopit a měli větší strach ze židů, báli se o své životy a byli více sentimentální kvůli faktu, že sledovali zemřít na kříži to nejlepší, co se jim mohlo v životě přihodit. - On byl ten poslední člověk, který si zasloužil zemřít a oni sledovali, jak zemřel a dostalo je to. Nás by to také dostalo. A když slyšeli, že je živý a že ho Marie viděla, tak co udělali? - Nevěřili. To se v církvi děje neustále.

Sledujte, budu mluvit na rovinu. Lidé říkají svědectví, jak Bůh uzdravuje a lidé na to říkají "No to určitě, já jsem tam nebyl... Nevím, zda to bylo skutečné..." - A takové myšlení může být hrozná věc - pokud je ovládané nevírou. Protože pro nevíru není žádné vysvětlení dostatečné, vždy si to nějak vymluví. Naopak pro víru není žádné vysvětlení potřeba. Proč? Protože když věříte Božímu Slovu, pak věříte svědectví toho, co dělá. Řekl mají Mojžíše a Písma, ať prvně věří jim, jinak neuvěří ani když někdo vstane z mrtvých. To Abraham řekl bohatému člověku v pekle, když mu řekl, ať pošle Lazara k jeho bratrům. Řekl mu "Pošli Lazara k mým bratrům - mám pět bratrů ať je varuje, ať nepřijdou na toto strašné místo". Mojžíš řekl "Ne, mají Mojžíše, Písma a proroky - ať uvěří prvně jim, jinak neuvěří ani pokud bude někdo vzkříšen z mrtvých." Pokud nevěříte a slyšíte svědectví, jak byl někdo vzkříšen z mrtvých, tak řeknete "No jasně..." - tak v podstatě vyznáváte, že jako "věřící", kteří o sobě říkají, že věří v Ježíše - tak vyznáváte "nevěřím Božímu Slovu." - To říká Písmo. "Ať věří Písmu, nebo neuvěří ani pokud někdo bude vzkříšen z mrtvých." - Pokud věříte Písmu, pak očekáváte, že mrtví budou kříšeni. Když slyšíte o vzkříšení [někoho] z mrtvých, tak říkáte "Ano, to se musí dít". Neříkáte "No a jak mám vědět, že byl mrtvý? Jak mám vědět, že mu někdo nezaplátil, aby řekl to svědectví? Jak mám vědět, že to nejsou najatí herci?"

Jsme tak poznamenáni životem. Nemělo by nám přijít divné, když zmizí nádor a někdo je uzdraven. Neměli bychom mít potřebu sednout si, rozebrat to a "vymyslet" co se vlastně stalo. - Máme zvednout ruce a radovat se, že Království je na Zemi a očekávat, že Bůh bude jednat. Protože pokud s tímto tolik zápasíme, pak si pojišťujeme, že to skrze nás nebude v dohledné době proudit.

Zajímalo by mě, zda jsme Tělo Kristovo? Co když nečekáme, až se Bůh pohne, co když my jsme tím Božím pohybem? Proto opustil tuto Zemi. Jinak pokud byste se znovuzrodili, pak byste se pravděpodobně vypařili. Rozumíte? My jsme Tělo Kristovo - On je hlava a my jsme tělo. On nám

dává příkazy a Tělo prostě říká "Ano, Pane". On je jako nervový systém. My říkáme "Yay" a prostě děláme, co hlava říká. Kristus znamená "pomazaný" - takže my jsme ztělesněním pomazání. Takže my nečekáme na Boží pohyb, my jsme pomazání být Božím pohybem. On říká "Dávám vám moc nad veškerou schopností nepřítele a nic vám neublíží." - A my přitom žijeme ve strachu a divíme se, proč jsme převálcováni. - Protože strach zmocňuje nepřítele a přitahuje ho. Strach hýbe ekonomikou pekla. Víra uvolňuje nebe.

Modlíme se všechny správné věci a divíme se, kde Bůh byl - ale modlíme se ze sféry zoufalství, ze skutků. "O můj Bože, ó můj Bože..." - a doufáme, že se něco stane. Děláme to neustále - 97% křesťanských modliteb je motivováno extrémními problémy, kterým čelí a doufají, že je Bůh uslyší a zasáhne z nebe - ale On nám řekl, abychom mluvili k hoře a hora se pohne. Sledujete? V Matouši 17 neříká "Volejte k Bohu", říká "mluvte k hoře". Co udělá hora? Pohne se. - Takže důkaz víry není to, že se modlíme, ale důkaz víry a toho, že známe Boha je to, že se hora pohne. Takže pokud se hora nepohne, tak to znamená, že je něco hlubšího, co potřebujeme uvidět a potřebujeme mluvit z místa zjevení ne jen znalostí. [Někdo z publika se hlásí a říká, že opakem radosti není trápení, ale nevíra.] - To je výborné. [Dále říká, že na Danovi je vidět neustále radost.] - Říkám lidem "já za to nemůžu" :D To nevychází z mého obličeje, to vychází z očí mého porozumění - já s tím tak žiji a nemůžu si pomoci. Takhle [s úsměvem] se probouzím.

Jednou večer jsem zažil čarodějnický útok, nebudu zacházet do detailů, ale byl to démonický duch, který ke mně mluvil anglicky a trýznil mě a vyhrožoval mi, jako by měl nějakou moc nad mým životem. Vzbudil jsem se ráno a stále to tam bylo a cítil jsem že v koupelně omdlévám a ten hlas mě mučil "No, asi ti dám zástavu srdce místo toho" - nepůjdu do detailů, ale to bylo poslední, co mi to ráno řekl a já jsem k němu přestal mluvit. Cítil jsem jako bych měl omdlít, cítil jsem se opravdu slabý a řekl jsem "Otče, již se s tím nebudu bavit, je to uříznutá suchá větev, je to poražené a ani to není hodné mého času a slov. Ta věc je odpad, je prokletá. Já k němu již nebudu mluvit, sice nevím úplně, co se děje, krom toho, že to je jen lživý duch. A uctívám tě a chválím Tě a děkuji Ti za milost, která je nad mým životem." Vzpomínám si - já jsem celkem voják - v přirozenu mám vysoký práh bolesti jako člověk - ale v Království jsem bojovník a nevidíte mě utíkat z boje. Takový prostě jsem.

Takže jsem stoupnul a cítil se jako voják. Nemohl jsem pořádně chodit - moje noha byla mrtvá, cítil jsem, že omdlívám a vstal jsem, uctíval Ježíše a chodil po koupelně a další věc, kterou si pamatuji - což je kdo ví o kolik hodin později - ležím proti stěně na podlaze koupelny. Moje žena vešla a já jsem bledý, můj obličej je sinalý a ona říkala, že jsem vypadal, jako bych byl úplně mrtvý. Řekla "drahý, co je s tebou?" Říkala, že i se zavřenýma očima, kdy jsem vypadal jako úplně mrtvý, jsem se usmíval a jemným hlasem jsem řekl "To nic není, ďábel je prostě lhář, Ježíš je můj Pán, On je můj Král. Je to v pořádku, drahá." Já si to nepamatuji. Říkala, že se mnou zatřásla, zvedla mě a já jsem mluvil klidně celou dobu a když mně chtěla pomoci do křesla, řekl jsem jí "nenech se znepokojit, musíš rozumět - Ježíš je Pán a miluje mě." Když jsem měl jít - nešlo to - "Co se to děje?" - "To je další věc co se děje, je to v pořádku, Ježíš je také větší než to." - Moje noha totiž nefungovala. Jak jsme šli k pohovce, tak na mě přišla Boží přítomnost a ona sledovala, jak se mi vrátila barva a já jsem se na ni podíval a řekl jsem "To je můj Bůh, to je můj Pán".

Takže jsem neříkal "Jsem hlava a ne ocas, jsem požehnaný vcházeje i vycházeje" - nesnažím se citovat všechna Písma a získat průlom. Jako "Žádná zbraň učiněná proti mně neuspěje, ve jménu Ježíše, šarabakasa..." - No tak, nejsem pod tlakem a nesnažím se aplikovat Boží Slovo - já jsem se stal Božím Slovem ve smyslu vztahu, stal jsem se zjevením toho Slova. Rozumíte, co tím myslím? - Slovo se stane tělem. Jinými slovy - všechna ta Písma žijí ve mně. Nemusím s nimi útočit na nepřítele, když mluvím, tak mluvím z té pozice. - Můžete říct "ve jménu Ježíše" rétoricky, protože jste četli ve své Bibli, že se máte modlit v Jeho jménu, nebo můžete říct "ve jménu Ježíše" protože vidíte, že On je Pán vzkříšený z mrtvých, sestoupil do pekla a porazil nepřítele a miluje mě. Když říkáte Jeho jméno, tak můžete vidět, co Jeho jméno je/znamená a budete mluvit s autoritou

nebe. - Nebo můžete říct "ve jménu Ježíše" podobně jako říkáte amen. Rozumíte? Je to velmi mocné. Můžete rozumět, že On je nejvyšší kněz navždy, takže je schopen dokonale spasit ty, kteří k němu vírou přicházejí. Můžete vidět, že On je Pán.

Byl jsem klidný a Ježíš mě vysvobodil. Proč? Je to tak skvělé - jsem v situaci a tohle si ani nepamatuji - ona říkala, že jediná moje reakce byl klidný hlas a úsměv. A ďábel řekl "myslím, že ti dám infarkt". Noc předtím řekl "Myslím, že dám nemoc do tvé nohy a přijdeš o ni" a poté se mi zamlžili oči a ani jsem nemohl číst a říkal "asi tě místo toho oslepím". Takže všechny tyhle věci se reálně manifestovali, ale stejně to byly všechno lži, protože ďábel je lhář a Ježíš je Pán. Pokud žijete podle pocitů a smyslů, a pokud budete sebe pozorující a intelektuální a řeknete "no jo, ale jak se tohle může stát, když jsem pod ochranou, pokud jsem ve stínu jeho křídel, když stojím ve spravedlnosti, jak se ke mně může dostat? ... atd atd.." - A ptáte se všechny tyto otázky, které neuvolňují království, ale zvyšují negativitu a pochyby a svedou vás z cesty. - Otázky jako: "Jaké dveře jsem otevřel? Můj Bože, co mi chybí? Ó, á ..." - Nechte toho. Když ďábel přijde, tak díky Bohu, že mě miluje. Když ďábel přijde, tak díky Bohu, že cena již byla zaplacená a žiji z milosti, kámen již byl odvalen. Chápete? Nesnažím se způsobit průlom, jsem ve vztahu s Tatínkem. Neprobouzím se, abych se snažil být křesťan, jsem syn adoptován Duchem milosti skrze krev Ježíše Krista. Budím se jako ten, komu je odpuštěno, budím se spravedlivý a již jsem přijatý. Nesnažím se být přijatelný, jsem přijatelný. Nesnažím se osvědčit, jsem osvědčen. Chápete?

Takže ty ženy prožili takové uzdravení a všechno to bylo díky Boží Lásce k nim. Necitovali jsme jediné Písmo, ani jedno, jen jsme mluvili o Jeho Lásce a že nám dal Království a že je tolik miluje, a každé jsem řekl, aby se na mě podívala - to není technika, není to metoda. "Podívej se na mě, On tě tolik miluje. Tělo buď uzdraveno, právě teď slzné kanálky buďte zdravé, protože Ježíš je Pán." S velkým úsměvem na tváři jsem mluvil velmi jemně a potom slzné kanálky řekly - nenechte se tím rozhodit - řekly "Ano pane." Proč? Protože mluvím za Krále. Tohle byste měli uchopit, to do vás vloží ctnost a charakter, vloží to do vás pokoru - že On nám svěřil správcovství Království a že já ho mohu reprezentovat na Zemi - Tělo Kristovo, Kristus v nás. Sledujte = je to jako by On teď chodil zde po zemi. No tak, v čem je rozdíl? Kromě toho, že my to nevidíme, protože o sobě smýšlíme jinak? Pamatujeme si naše slabosti a pády a bereme život osobně, když máme brát Evangelium osobně. Jaký je podle Písma a duchovně rozdíl mezi námi, když chodíme jako Kristus v nás, a mezi tím, když zde chodil On? Jen to, co nejsme schopni vidět. Říkáme "ano, ale my to občas mineme a zhřešíme" - Ano a On nám odpouští všechny hříchy a očišťuje nás od veškeré nepravosti, takže tam [mezi námi] nikdy není bariéra hříchu.

Sledujte "Čiňte pokání - odpuštění hříchů". Počítejte sebe za mrtvé hříchu a živé Bohu. Proč by vám Bible říkala, abyste se počítali za mrtvé hříchu, pokud jste jen hříšníci a budete vždy hřešit. Takže i když uděláte chybu, tak to z vás neudělá hříšníky, protože jste ve své totožnosti syn. Takže pokud se odsuzujete za čin, tak se posuzujete špatně, protože stav vašeho srdce není hřích, stav vašeho srdce je čistý, udělali jste chybu. Vy ve skutečnosti milujete Boha a nechcete zhřešit. Někdy definujeme hřích jako skutek, ale hřích je stav srdce. Můžu mít potenciál někdy zhřešit, ale v žádném případě nejsem hříšník, miluji Ježíše celou svou bytostí a hádejte co - On miluje mě. Rozumíte? Celé toto Evangelium je o tom, abychom se stali Láskou. Milujte, milujte - první a druhé přikázání, ve kterých je zahrnuto všechno, a to druhé je jako to první - Milujte Ho vším a milujte druhé jako sami sebe. Proč? Protože já ho miluji vším, protože vidím Jeho první lásku "vším" [ke mně] skrze Ježíše. Takže najednou vidím Jeho první lásku ke mně a začnu Ho milovat a nyní vidím sebe v této dokonalé Lásce, vidím svoji totožnost/identitu a najednou skutečně miluji sebe pro to, kým jsem se stal v NĚM - velice zdravým a svatým způsobem, a nyní můžu milovat svého bližního jako sebe, protože vidím, že vy máte stejný osud, stejné povolání, stejnou hodnotu, je na vás stejný záměr.

Takže to není o vašich osobnostech, vašich nedostatcích, jak se tváříte, vašich

postojích/přístupu. - Je to o vaší totožnosti, vašem původním záměru, vašem potenciálu, o vaší původní hodnotě. Takže protože nyní vidím, že Bůh mě miluje pro to, kdo jsem byl stvořen, ne pro to kým jsem byl a co jsem udělal a kde jsem se nacházel, ale pro to, kdo jsem v Něm - proto sebe nyní miluji velmi zdravým způsobem a nyní můžu milovat svého bližního tak, jak miluji sebe. Pokud vám toto není jasné, pak uvidíte svého bližního jako vidíte sebe a pokud jste kritičtí k sobě, budete kritičtí i ke svému bližnímu. Pokud na sobě hledáte chyby a jste svůj největší kritik, pak budete kritizovat i ostatní. Nejste povoláni, abyste kritizovali lidi. Jste povoláni, abyste lidem reprezentovali Ježíše. Jste povoláni je milovat uprostřed jejich chyb, selhání a slabostí a vytáhnout z nich to nejlepší. Pokud vy jim neukážete/nedáte Lásku, tak kdo? Není to o tom co "on řekl, ona řekla, kdo má pravdu a kdo pravdu nemá", je to o tom "kdo bude milovat", kdo zapře sebe, vezme svůj kříž a bude následovat živou epištolu Lásky. Odtud plyne Království a to je místo, odkud plyne Boží moc.

Když se podíváte na ty dámy, které mají pro Boha neocenitelnou hodnotu - myslím, jak oceníte Kristovu krev ve smyslu ceny a hodnoty? Podíváte se na ty dámy, jak tam sedí, a uvědomíte si, že ony jsou "Boží Ano", skutečnost, že žijí znamená, že to Bůh řekl, jsou Boží vůle - je čas být narozen. Bůh viděl jejich den dříve než [ten den] přišel a zničil moc hříchu nad jejich životy, aby jejich životy mohly být obnoveny a ony mohli jít a naplnit důvod, pro který byly původně stvořeny. Pokud tohle vše je velké ve vašem srdci, pak je jednoduché se modlit v autoritě a věci, které nejsou Boží vůle se začnou sklánět. - Není to skvělé? |~ Říkal jsem vám o těch nedávných uzdraveních? || Vidíme Boží moc. Viděl jsem paní, která byla postižená artritidou, její dcera ji vezla na vozíku. Nemohla téměř hýbat rukama, nemohla nic uchopit. Modlili jsme se za ni a Ježíš vzal každou stopu po artritidě z jejího těla před restaurací. A ona sedí v křesle se slzami, dcera v šoku, pláče a ta paní hýbá rukama a nestačí se divit. Říkám, je to ještě lepší, pohněte se.. "Můj ..." - Úplně uzdravená před restaurací. Neměla ani tušení, co se na ni chystá. Nebyli ve víře, ani netušili. Hádejte, kdo je tam věřící? "Tyto znamenají budou následovat ty, kdo věří". Přistálo na nich Boží Království. Skutečnost, že řekli "Dobře, můžeš se za mě modlit" byla dostatečná a Duch Svatý byl na ní, aby tam přistál. Jak je to skvělé! |

Pokud začnete takto přemýšlet a žít, tak jistě stojí za to ráno vstávat. Potom již nejste tak bezmocní a bezvýznamní a nenamáháte se a nebojete - život se úplně změní. Již se nesnažíte "přežít" a nebudete se zabývat věcmi, které ve skutečnosti nemají smysl. Nemyslím to zle, když říkám tyto věci. Najednou si uvědomíte svůj záměr, svůj potenciál. Podívejte - všichni, kterých se dotknu, nevyskočí a nekřičí "Haleluja" úplně uzdravení. Ale čím více se modlím [za nemocné] a věřím a říkám, že toto Evangelium má pravdu, tím více vidím [že se věci dějí]. A jsem na nejlepší cestě, na které můžu být - jmenuje se Pravda a ta osvobozuje lidi. A fakt, že nevidím všechno uzdravené, mě ještě více motivuje jít po této cestě. Možnost změnit poselství kvůli věcem, které jsem neviděl se stát, je zničena navždy, to se nikdy nestane. Skutečnost, že se některé věci nestanou znamená, že Ho nepřestaneme hledat a růst v Pravdě. Protože pravda mě bude přemáhat a já se natolik dostanu ze sebe, a budu tolik v Něm, že to se teprve budou dít věci.

Takže pak máte někoho, kdo nemá [asi] klenbu a ona se vytvoří a nyní se oni modlí za dva další s tím samým problémem a jsou uzdraveni. Pak máte na telefonu ženu, která má problém s močovým měchýřem, a modlíte se a ona slyší ty svědectví || a najednou "víra je tam" a již to není ani jen víra, ale realita, protože ta věc se již stala a klik a najednou se opět stala. Budujete se ve křesťanské zkušenosti. Můžete sedět a debatovat po zbytek života, ale jak se chcete hádat s člověkem, který má zkušenosti? Jak budete argumentovat ženě, která má křesťanskou totožnost, která může vytáhnout případy uvolnění Božího Království?

Můžu si zde sednou a vyprávět vám věci a pro mě to je opravdu ohromující, ale za posledních 6 měsíců vidím neustálý růst - více, větší množství a větší velikost hlubokosti uvolnění Božího Království. Co nazýváme těžší případy, ve kterých nevidíme často uzdravení - mimochodem pro Království jsou všechny stejné - my se to učíme. My si myslíme, že rakovina je závažnější než

vyhřezlá ploténka, ale zaplacená cena je stejná za oboje a moc je také stejná. Problém je v našem myšlení, přiznejme si to. Modlíme se za ploténku a slyšíme, že další případ je rakovina a najednou se v tom více hrabeme a modlíme se s větším nadšením [silou]. Proč? Protože tím říkáme "rakovino, vážíme si tě, zranila jsi mnoho lidí a jsi opravdu mocná a doufáme, že to zabere..." No tak, potřebujeme mluvit o těchto věcech. Když do toho jdete více a modlíte se větší modlitbu v případě rakoviny, tak jste právě dali rakovině velkou moc. Mělo by to být jako "To je skvělé, že jsi přišla pro modlitbu, protože On za to zaplatil a není to žádný soupeř pro Ježíše Krista... Rakovino vyjdi ven.."

Mám svědectví - minulý týden ke mně přišel muž, za kterého jsem se osobně modlil - vrátila se mu rakovina a nyní byla v celé krvi a modlili jsme se, on šel na kontrolu a všechno to bylo pryč. Každá stopa pryč. Přišel a říkal mi to a já jsem řekl "Sláva Ježíši :)" Děje se spousta takových věcí. Je skvělé, když se vrátíte na nějaké místo a lidé svědčí o zázracích, které Bůh udělal. Tato Bible je Pravda a je to pro vás všechny. Není to nádherné? Ale říkám vám - pokud životu a tomu, jak se cítíte a jak se vám věci nedějí tak, jak by měli dovolíte, aby to mluvilo hlasitěji, tak si berete život osobně, stále máte problémy a okradete se o výsadu žití toho, o čem mluvím.

Říkám vám - nemůžete milovat svůj život a to až k smrti, je čas zemřít. Musíme přestat používat svůj modlitební život jen, aby se věci kolem nás změnily, jen abychom se měli/cítili lépe. Pavel řekl jsem spokojený za všech okolností - a to strávil spoustu života ve vězení pro Evangelium. Jídlo pravděpodobně nebylo nejlepší, okolnosti - asi to nebylo jako dnešní vězení.. Byla to pravděpodobně něco jako kamenná kobka s nějakými mřížemi, bylo to vězení. A to jídlo asi opravdu nebylo nijak skvělé a zřejmě tam byli nemoci, ostatky lidí, kteří tam zemřeli... Představte si to...